

oznanilo

Življenje
je pot v smrt,
a smrt
je pot v življenje.
(kitajski pregovor)

VSİ SVETI

leto XI / 2010-20
1. november 2020

JEZUSOVI BLAGRI

Mt 5,1–12a

Ko bi blagre pisali ljudje, bi jih sestavili drugače. Sicer jih pa že sestavljajo: Blagor bogatim, lepim, zdravim, mogočnim, tistim, ki počno, kar se jim zljubi (ali pa nič); blagor tistim, ki malo delajo, pa imajo mas-
tne dohodke; blagor brezobzirnim in pre-
drznim, ki si vse upajo; blagor tistim, ki so
si tako zamorili vest, da jih ni strah ne sram
početi kakršnokoli hudobijo in umazanijo.

Da bi takšni
blagri nekat-
erih prines-
li strahoten
ne b l a g o r
večini, si ni
težko pred-

stavljati. Včasih to že okušamo. Jezus postavlja s svojimi blagri protiutež človeški samopašnosti. Usmerja nas od nas samih k drugim; od telesnih dobrin k duhovnim; od vrednost, ki se nam ponu-
jajo tu, k vrednotam, ki nas čakajo v ne-
beškem kraljestvu. Ne zapoveduje jih, tudi mej jim ne postavlja. Kdor more ra-
zumeti, naj razume, kolikor more; kdor
more doseči, naj doseže, kolikor more. Jezusovi blagri torej niso nekaj, kar bo ne-

koč prišlo samo od sebe in čez noč. Naloga so, ki jo je potrebno že tu na zemlji uresničevati. **Nebeškega kraljestva ne smemo pričakovati šele v nebesih. Že tu moramo odpravljati revščino, preprečevati nasilje in krivice, uvajati mir in širiti usmiljenje. Za čistost srca se moramo že tu vsaj toliko truditi, kot se trudimo za čistočo telesa in stanovanja. Ta »že tu« pa bo dosegel svojo končno dovršitev šele v nebesih. Šele tam bomo zares blaženi, šele tam bodo zavezana usta vsem lažnivcem in obrekljivcem. Naše srce bo tako dolgo nemirno, dokler se ne bo šele tam umirilo v Bogu. Blagor ubogim se bo uresničil šele takrat, ko bo Bog naše edino pa tudi popolno bogastvo.**

Vsa lepa pričakovanja blažene večnosti so prazna, če ne bomo postavljali temeljev te blažene večnosti že v tem življenju. Toda vsa prizadevanja za boljši tukajšnji jutri bodo jalova, če ne bodo imela svoje utemeljitve in sovje dopolnitve v onstranstvu.

**Kdor hoče tolažiti,
mora znati poslušati in umolkniti,
mora drugemu dopustiti,
da izrazi svoja čustva.**

(Metka Klevišar)

»Blagor ubogim v duhu,
kajti njih je
nebeško kraljestvo.
Blagor krotkim,
kajti ti bodo deželo posedli.
Blagor žalostnim,
kajti ti bodo potolaženi.
Blagor lačnim
in žejnim pravice,
kajti ti bodo nasičeni.
Blagor usmiljenim,
kajti ti bodo
usmiljenje dosegli.
Blagor čistim v srcu,
kajti ti bodo Boga gledali. Blagor
miroljubnim,
kajti ti bodo Božji otroci.
Blagor tistim,
ki so zaradi pravice preganjani,
kajti njih je
nebeško kraljestvo.«
(Mt 5,3–10)

Preljubi, pogledjte, kakšno ljubezen nam je izkazal Oče, da se imenujemo in smo Božji otroci. *(prim. 1 Jn 3,1)*

Tako nam govori današnja Božja beseda. Torej se nimamo česa bati! Bog nas ni poklical v smrt, ampak v novo življenje. Mnoge naše drage je že poklical k sebi. In danes je dan, ko se spominjamo vseh, ki so že pri nebeškem Očetu. **Nam je še dano bivanje na Zemlji; a ne vemo ure ne dneva – zato iskreno pogledjmo v svoje življenje: kaj je tisto, kar bi lahko izboljšali, da bi lahko njegova Ljubezen zaživela v nas in nas nekoč srečne popeljala v večni dom.**

KOŠČEK RAJA

Drobno dejanje ljubezni je veliko boljše kot večurni prepir o tem, kdo ima prav. Daj, ljubi mož, objemi svojo ženo, prisrčno jo poljubi – in videl boš, da imata oba prav. In ti, ljuba žena, prav prisrčno se nasmej, kot si se znala nekoč, ko še ni bilo problemov. Ne otežujta si vendar tako svojega življenja. Vajine lepe včerajšnje želje naj se uresničijo. Preprosta, iskrena ljubezen zmore vse. Malo pomežikni, nasmehni se, podari poljub, stisni roko ali stori kaj nežnega iz ljubezni – in med vama bo zasijalo sonce. Za vsakega človeka se odpira košček raja: ne uniči si ga sam! *Phil Bosmans*

O Božji ljubezni se otroci učijo najprej v svoji družini. Toda družina je tudi temeljna celica družbe; zakonsko in družinsko življenje sta šola za družbeno odgovornost. Čeprav večina naših domov ne odraža šolskega reda in organizacije, je dom še vedno kraj, kje se otrok najprej uči – ali pa ne – kako biti odgovoren državljan.

Zakonci s svojim zgledom otroke učijo, kaj je prav in kaj je narobe. Otroci se naučijo spoštovati druge, njihovo lastnino in zakone. Učijo se poštenosti, čuta služenja in odgovornosti za skupno delo. In od te temeljne izobrazbe družinskih članov je odvisna družba.

Vaš zakon je kakor svetilnik. Na skrivaj pričujete za svoje vrednote: kako uporabljati denar, čas in svoje darove doma in v skupnosti. Luč včasih sije bolj, včasih manj, a vedno je vidna. Je znamenje, da je vedno tam.

Umrla je **Marjeta Koležnik**, dolgoletna članica naše skupnosti na Dunaju. Z Dunaja se je v Maribor odselila in poslovila v juliju 2017. Marjeta se je rodila septembra 1939 in umrla 30.10.2020 v Mariboru. *Gospod, daj ji večni pokoj in večna luč naj ji sveti. Naj počiva v miru! Amen.*

MODRI PASTIR

Neki mož je pasel ovce
in sosedovi psi so jih kar naprej napadali.
Razmišljal je, kako to težavo rešiti.

Imel je tri izbire:

- Sosega lahko toži in stvar rešita na sodišču.
- Lahko postavi višjo in močnejšo ograjo,
da psi ne bodo mogli priti do ovc.
- Odločil se za je tretjo možnost:

sosedovim otrokom je podaril dva jagenjčka in jih s tem zelo razveselil.

Sosed je spoznal, da so jagenjčki pristrčna bitja.

Zaprj je pse v ogrado, da ne bi več klali ovc. In težava je bila rešena.

Ste se danes že nasmeljali?

Smeh je pol zdravja, polovica je pa
izolacija.

Gospa v trgovini napade moškega, ki
na transportnem vozičku pelje sk-
ladovnico wc papirja: »Kako si drznete
naložili toliko papirja?!« Moški: »Jaz
tukaj delam, gospa...»

Šef uslužbencu: »Že petič ta teden ste
prišli prepozno v službo. Kaj naj si
mislim?« »Da je danes petek.«

Dokler se se bo moj šef obnašal, kot
da veliko zaslužim, se bom jaz tako
obnašal, kot bi veliko delal.»

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

UMRL BOŠ ZA NOVO ŽIVLJENJE

V svojem najglobljem bistvu
se težko sprijaznimo
z grozljivim nesmisлом
dokončne smrti.
Biološko gledano je umiranje
naravni konec
naravnega življenjskega procesa.
Toda gotovo slutiš,
da je v tebi navzoče nekaj,
kar je drugačno
in globlje kot tvoje telo.
Umrl boš, toda živel boš dalje.
Drugače.
Če lahko to veruješ,
te bo vsega prevzelo.
Našel si košček izgubljenega raja.

Phil Bosmans, Živi vsak dan